

2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

(¹) Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Postanowienie Sądu z dnia 24 kwietnia 2012 r. — Alstom przeciwko Komisji

(Sprawa T-517/09) (¹)

(Konkurencja — Rynek transformatorów mocy — Pismo księgowego Komisji — Odmowa przyjęcia ustanowienia gwarancji bankowej jako sposobu czasowego pokrycia grzywny — Utrata interesu prawnego — Umorzenie postępowania)

(2012/C 174/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alstom (Levallois-Perret, Francja) (przedstawiciele: J. Derenne i A. Müller-Rappard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, N. von Lingen i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 7601 wersja ostateczna z dnia 7 października 2009 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/39.129 — Transformatory mocy) i nakładającą na skarżącą grzywnę, oraz, z drugiej strony, żądanie stwierdzenia nieważności pisma księgowego Komisji z dnia 10 grudnia 2009 r. odmawiającego przyjęcia ustanowienia gwarancji bankowej jako sposobu czasowego pokrycia tej grzywny.

Sentencja

- 1) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności pisma księgowego Komisji z dnia 10 grudnia 2009 r. odmawiającego przyjęcia ustanowienia gwarancji bankowej jako sposobu czasowego pokrycia grzywny nałożonej w decyzji Komisji C(2009) 7601 wersja ostateczna z dnia 7 października 2009 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/39.129 — Transformatory mocy).
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 51 z 27.2.2010

Postanowienie Sądu z dnia 16 kwietnia 2012 r. — F91 Diddeléng i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-341/10) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Nienadanie biegu skardze — Niewszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak aktu zaskarżalnego — Niedopuszczalność)

(2012/C 174/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: F91 Diddeléng (Dudelange, Luksemburg), Julien Bonnetaud (Yutz, Francja), Thomas Gruszczynski (Amnéville,

Francja), Rainer Hauck (Maxdorf, Niemcy), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Francja) i Yann Thibout (Algrange, Francja) (przedstawiciele: adwokaci L. Misson, C. Delrée i G. Ernes)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Rozet i P. Van Nuffel, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) (Mondercange, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo K. Daly, solicitor i D. Keane, SC, następnie K. Daly)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 3 czerwca 2010 r. o umorzeniu postępowania w sprawie skargi wniesionej do Komisji przez skarżących przeciwko Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF), żądanie stwierdzenia nieważności regulaminów FLF naruszających art. 39 WE i 81 WE a także żądanie nałożenia „wszelkich niezbędnych sankcji”.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) F91 Diddeléng, Julien Bonnetaud, Thomas Gruszczynski, Rainer Hauck, Stéphane Martine, Grégory Molnar i Yann Thibout pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Fédération luxembourgeoise de football (FLF) pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 kwietnia 2012 r. — Hassan przeciwko Radzie

(Sprawa T-572/11 RII)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środki ograniczające wobec Syrii — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Nowy wniosek — Nowe fakty — Brak — Niedopuszczalność)

(2012/C 174/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Samir Hassan (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: É. Morgan de Rivery i E. Lagathu, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Kyriakopoulou i M. Vitsentzatos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, w szczególności wniosek o zawieszenia wykonania środków ograniczających, które Rada nałożyła wobec Syrii, w zakresie w jakim dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) *Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje odrzucony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.*

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 kwietnia 2012 r. — Tiernawski przeciwko Radzie

(Sprawa T-163/12 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Białorusi — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Niedopełnienie wymogów formalnych — Niedopuszczalność)

(2012/C 174/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Anatolij Tiernawski (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: C. Rapin i E. Van den Haute, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania pkt 2 w załączniku II decyzji wykonawczej Rady 2012/171WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2010/639/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 87, s. 95) oraz pkt 2 w załączniku II rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 265/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 87, s. 37).

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2012 r. — Republika Francuska przeciwko Komisja Europejska

(Sprawa T-135/12)

(2012/C 174/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter i J. Rossi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o twierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 9403 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2011 r., stwierdzającej zgodność z rynkiem wewnętrznym, pod pewnymi warunkami, pomocy państwa udzielonej przez Republikę Francuską na rzecz France Télécom dotyczącej reformy finansowania emerytur urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom (pomoc państwa nr C 25/2008 (ex NN 23/2008)).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, podzielony na dwie części, dotyczy naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że Komisja uznała, iż reforma finansowania emerytur urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom stanowi pomoc państwa. Strona skarżąca podnosi, że:

- Komisja błędnie uznała, że obniżenie świadczenia płatnego na rzecz państwa przez France Télécom nie stanowi uwolnienia France Télécom z niekorzystnej sytuacji strukturalnej, w jakiej znalazło się to przedsiębiorstwo w następstwie wejścia w życie ustawy z 1990 r., lecz że środek ten jest stanowi korzyść dla tego przedsiębiorstwa;

- ewentualnie, Komisja niesłusznie uznała, że France Télécom odnosiła korzyści począwszy od 1996 r., pomimo zapłaty przez to przedsiębiorstwo ryczałtowanego świadczenia o charakterze wyjątkowym.

- 2) Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy naruszenia art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE ze względu na to, że Komisja uzależniła zgodność przedmiotowego środka od spełnienia warunku określonego w art. 2 spornej decyzji. Zarzut drugi dzieli się na dwie części:

- w części pierwszej skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE poprzez uznanie, iż konkurencyjnie równoważna stopa nie została w niniejszym wypadku osiągnięta z powodu nieuwzględnienia ryzyk, które nie są powszechne, przy obliczaniu świadczenia płatnego przez France Télécom w następstwie wejścia w życie ustawy z 1996 r.

- w części drugiej tytułem ewentualnym skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, ponieważ odmówiła oceny niewystarczającego charakteru konkurencyjnie równoważnej stopy w świetle zapłaty przez France Télécom ryczałtowego świadczenia o charakterze wyjątkowym i ponieważ stwierdziła, że przedsiębiorstwo to nie zostało postawione w sytuacji całkowitej równowagi w stosunku do jego konkurentów do 2043 r.